I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2019/1753

2019 m. spalio 23 d.

dėl Sąjungos veiksmų prisijungus prie Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų Ženevos akto

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([2]),

kadangi:

(1) tam, kad Sąjunga galėtų visapusiškai pasinaudoti bendros prekybos politikos srityje jai suteikta išimtine kompetencija ir visapusiškai laikytis savo įsipareigojimų pagal Pasaulio prekybos organizacijos sutartį dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (TRIPS), ji pagal Tarybos sprendimą (ES) 2019/1754 ([3]) taps Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų Ženevos akto (Ženevos aktas) Susitariančiąja Šalimi; šiuo sprendimu valstybėms narėms taip pat leidžiama Ženevos aktą ratifikuoti arba prie jo prisijungti vadovaujantis Sąjungos interesais. Ženevos akto Susitariančiosios Šalys yra Lisabonos susitarimu dėl kilmės vietos nuorodų apsaugos ir jų tarptautinės registracijos sukurtos specialiosios sąjungos (specialioji sąjunga) narės. Pagal Tarybos sprendimą (ES) 2019/1754 specialiojoje sąjungoje, kiek tai susiję su Ženevos aktu, Sąjungai ir Ženevos aktą ratifikavusioms arba prie jo prisijungusioms valstybėms narėms, atstovauja Komisija;

(2) tikslinga nustatyti taisykles, kuriomis Sąjungai leidžiama naudotis teisėmis ir vykdyti įsipareigojimus pagal Ženevos aktą jos ir valstybių narių, kurios ratifikuoja tą aktą arba prie jo prisijungia, vardu;

(3) Ženevos aktu saugomos kilmės vietos nuorodos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentuose (ES) Nr. 1151/2012 ([4]) ir (ES) Nr. 1308/2013 ([5]), taip pat geografinės nuorodos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentuose (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 1308/2013, (ES) Nr. 251/2014 ([6]) ir (ES) 2019/787 ([7]), kurios šiame reglamente kartu vadinamos geografinėmis nuorodomis;

([1]) OL C 110, 2019 3 22, p. 55.
([2]) 2019 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2019 m. spalio 7 d. Tarybos sprendimas.
([3]) 2019 m. spalio 7 d. Tarybos sprendimas (ES) 2019/1754 dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų Ženevos akto (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 12).
([4]) 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, 2012 12 14, p. 1).
([5]) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).
([6]) 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 251/2014 dėl aromatizuotų vyno produktų apibrėžties, aprašymo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1601/91 (OL L 84, 2014 3 20, p. 14).
([7]) 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/787 dėl spiritinių gėrimų apibrėžties, apibūdinimo, pateikimo ir ženklinimo, spiritinių gėrimų pavadinimų naudojimo pateikiant ir ženklinant kitus maisto produktus, spiritinių gėrimų geografinių nuorodų apsaugos ir žemės ūkio kilmės etilo alkoholio ir distiliatų naudojimo gaminant alkoholinius gėrimus, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 110/2008 (OL L 130, 2019 5 17, p. 1).

(4) Sąjungai prisijungus prie Ženevos akto ir vėliau reguliariai, Komisija turėtų Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos tarptautiniam biurui (Tarptautinis biuras) teikti Sąjungos teritorijos kilmės ir joje saugomų geografinių nuorodų tarptautinės registracijos Tarptautinio biuro registre (Tarptautinis registras) paraiškas. Tokios paraiškos turėtų būti pagrįstos valstybių narių pranešimais, teikiamais jų pačių iniciatyva arba fizinio ar juridinio asmens, kaip nurodyta Ženevos akto 5 straipsnio 2 dalies ii punkte, arba naudos gavėjo, kaip apibrėžta jo 1 straipsnio xvii punkte, prašymu. Rengdamos pranešimus, valstybės narės turėtų atsižvelgti į atitinkamų geografinių nuorodų tarptautinės apsaugos ekonominį interesą ir visų pirma į gamybos vertę ir eksporto vertę, kitais susitarimais suteikiamą apsaugą, taip pat esamą ar galimą piktnaudžiavimą trečiosiose valstybėse;

(5) geografines nuorodas registruojant Tarptautiniame registre turėtų būti užtikrinamas kokybiškų produktų tiekimas, sąžininga konkurencija ir vartotojų apsauga. Atsižvelgiant į didelę kultūrinę ir ekonominę geografinių nuorodų vertę, jų registracija turėtų būti vertinama atsižvelgiant į vietos bendruomenėms sukuriamą vertę, siekiant remti kaimo plėtrą ir skatinti naujų darbo vietų kūrimo galimybes gamybos, perdirbimo ir kitų susijusių paslaugų srityse;

(6) kad galėtų užmegzti nuolatinį dialogą su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, Komisija turėtų taikyti esamus reguliarių konsultacijų su valstybėmis narėmis, prekybos asociacijomis ir Sąjungos gamintojais mechanizmus;

(7) reikėtų nustatyti atitinkamas procedūras, pagal kurias Komisija, siekdama spręsti dėl apsaugos Sąjungoje suteikimo ir, kai aktualu, tokios apsaugos pripažinimo negaliojančia, galėtų įvertinti Ženevos akto Susitariančiųjų Šalių, kurios nėra valstybės narės (trečiosios Susitariančiosios Šalys), kilmės geografines nuorodas, registruotas Tarptautiniame registre;

(8) trečiųjų Susitariančiųjų Šalių kilmės geografinių nuorodų, kurios yra įregistruotos Tarptautiniame registre, apsaugą Sąjunga turėtų užtikrinti pagal Ženevos akto III skyrių, visų pirma jo 14 straipsnį, kuriuo reikalaujama, kad kiekviena Susitariančioji Šalis numatytų veiksmingas registruotų geografinių nuorodų apsaugai užtikrinti skirtas teisių gynimo priemones ir užtikrintų, kad pagal tos Susitariančiosios Šalies teisinę sistemą ir praktiką valdžios institucijos arba bet kuri suinteresuotoji šalis (viešasis arba privatus fizinis arba juridinis asmuo) galėtų imtis tokių nuorodų apsaugai užtikrinti reikalingų teisinių veiksmų;

(9) siekiant užtikrinti kartu su geografinėmis nuorodomis naudojamų Sąjungos, regioninių ir nacionalinių prekių ženklų apsaugą, atsižvelgiant į ankstesnių prekių ženklų teisių apsaugą, kaip išdėstyta Ženevos akto 13 straipsnio 1 dalyje, turėtų būti apsaugotas ankstesnių prekių ženklų ir Tarptautiniame registre registruotų geografinių nuorodų, kurioms Sąjungoje suteikta apsauga arba kurios yra joje naudojamos, sambūvis;

(10) atsižvelgiant į tai, kad Sąjunga turi išimtinę su bendrąja prekybos politika susijusią kompetenciją, valstybės narės, kurios dar nėra 1958 m. Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų apsaugos ir jų tarptautinės registracijos, peržiūrėto 1967 m. liepos 14 d. Stokholme ir iš dalies pakeisto 1979 m. rugsėjo 28 d. (Lisabonos susitarimas), šalys, neturėtų ratifikuoti to susitarimo ar prie jo prisijungti;

(11) valstybėms narėms, kurios jau yra Lisabonos susitarimo šalys, turėtų būti leidžiama jomis likti, visų pirma siekiant užtikrinti pagal tą susitarimą suteiktų teisių tęstinumą ir jame nustatytų įsipareigojimų vykdymą. Tačiau jos turėtų veikti vadovaudamosi vien tik Sąjungos interesais ir visapusiškai atsižvelgdamos į išimtinę Sąjungos kompetenciją. Todėl tos valstybės narės turėtų naudotis savo teisėmis ir vykdyti įsipareigojimus pagal Lisabonos susitarimą, visapusiškai laikydamosi Sąjungos pagal šį reglamentą suteikto leidimo. Siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi vienodos Sąjungoje sukurtos geografinių nuorodų apsaugos sistemos, kiek tai susiję su žemės ūkio produktais, ir siekiant toliau didinti derinimą vidaus rinkoje, produktų, patenkančių į reglamentų (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 1308/2013, (ES) Nr. 251/2014 ar (ES) 2019/787 taikymo sritį, atveju tos valstybės narės turėtų neregistruoti naujų kilmės vietos nuorodų pagal Lisabonos susitarimą;

(12) valstybės narės, kurios jau yra Lisabonos susitarimo šalys, yra įregistravusios kilmės vietos nuorodas pagal Lisabonos susitarimą. Turėtų būti numatyta pereinamojo laikotarpio tvarka, kad būtų galima toliau apsaugoti tas kilmės vietos nuorodas, laikantis to susitarimo reikalavimų, Ženevos akto ir Sąjungos teisės;

(13) valstybės narės, kurios jau yra Lisabonos susitarimo šalys, saugo trečiųjų to susitarimo šalių kilmės vietos nuorodas. Siekiant suteikti joms priemones vykdyti iki Sąjungos prisijungimo prie Ženevos akto prisiimtus tarptautinius įsipareigojimus, turėtų būti numatyta tik nacionaliniu lygmeniu galiojanti ir jokio poveikio Sąjungos vidaus ar tarptautinei prekybai neturinti pereinamojo laikotarpio tvarka;

(14) tikslinga, kad mokesčius, mokėtinus pagal Ženevos aktą ir Bendrąsias taisykles, parengtas remiantis Lisabonos susitarimu ir Lisabonos susitarimo Ženevos aktu (toliau – Bendrosios taisyklės), dėl Tarptautiniam biurui pateikiamos geografinės nuorodos tarptautinės registracijos paraiškos, ir mokesčius, mokėtinus dėl kitų įrašų Tarptautiniame registre ir dėl išrašų, pažymų ar kitos informacijos, susijusios su tos tarptautinės registracijos turiniu, pateikimo mokėtų geografinės nuorodos kilmės valstybė narė, fizinis ar juridinis asmuo, kaip nurodyta Ženevos akto 5 straipsnio 2 dalies ii punkte, arba naudos gavėjas, kaip apibrėžta jo 1 straipsnio xvii punkte. Valstybės narės turėtų turėti galimybę reikalauti, kad tas fizinis asmuo, juridinis asmuo ar naudos gavėjas sumokėtų kai kuriuos arba visus mokesčius;

(15) siekiant padengti specialiosios sąjungos veiklos biudžeto trūkumą, Sąjungai turėtų būti suteikta galimybė, neviršijant Sąjungos metiniame biudžete šiam tikslui numatytų priemonių, mokėti specialų įnašą, kaip pagal Ženevos akto 24 straipsnio 4 dalį nuspręsta specialiosios sąjungos asamblėjos, atsižvelgiant į geografinių nuorodų apsaugos ekonominę ir kultūrinę vertę;

(16) siekiant užtikrinti vienodas Sąjungos narystės įgyvendinimo specialiojoje sąjungoje sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai parengti geografinių nuorodų sąrašą, naudotiną pateikiant jų tarptautinės registracijos Tarptautiniame biure prisijungiant prie Ženevos akto paraišką ir vėlesnes paraiškas, atmesti prieštaravimo pareiškimą, priimti sprendimą dėl apsaugos suteikimo Tarptautiniame registre registruotai geografinei nuorodai, panaikinti atsisakymą pripažinti tarptautinę registraciją, prašyti panaikinti tarptautinę registraciją, pranešti apie Tarptautiniame biure registruotos geografinės nuorodos apsaugos Sąjungoje pripažinimą negaliojančia ir leisti valstybėms narėms pateikti būtinus pakeitimus bei informaciją, susijusius su produkto kilmės vietos nuoroda, kuri yra saugoma pagal reglamentus (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 1308/2013, (ES) Nr. 251/2014 arba (ES) 2019/787, ir apie tai pranešti Tarptautiniam biurui. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([8]);

(17) pagal proporcingumo principą, siekiant pagrindinio tikslo sudaryti Sąjungai galimybę dalyvauti specialiojoje sąjungoje taip, kad būtų užtikrinta veiksminga ES geografinių nuorodų apsauga tarptautiniu lygmeniu, būtina ir tinkama nustatyti taisykles ir procedūras, susijusias su Sąjungos veiksmais jai prisijungus prie Ženevos akto. Šiuo reglamentu, remiantis Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 4 dalimi, neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

(18) svarbu užtikrinti, kad Komisija stebėtų ir vertintų Sąjungos dalyvavimą įgyvendinant Ženevos aktą laikui einant. Atlikdama tokį vertinimą, Komisija turėtų, *inter alia*, atsižvelgti į: pagal Sąjungos teisę saugomų ir registruotų geografinių nuorodų, dėl kurių pateiktos tarptautinės registracijos paraiškos, skaičių, atvejus, kai trečiosios Susitariančiosios Šalys atsisakė suteikti apsaugą, įgyvendinant Ženevos aktą dalyvaujančių trečiųjų valstybių skaičiaus kitimą, veiksmus, kurių Komisija ėmėsi, kad tas skaičius būtų padidintas, taip pat Sąjungos teisės, susijusios su geografinėmis nuorodomis, dabartinės padėties poveikį Ženevos akto patrauklumui trečiosioms valstybėms ir trečiųjų Susitariančiųjų Šalių kilmės geografinių nuorodų, kurias Sąjunga atmetė, skaičių ir rūšį,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

1. Šiuo reglamentu nustatomos su Sąjungos veiksmais jai prisijungus prie Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų Ženevos akto (Ženevos aktas) susijusios taisyklės ir procedūros.

([8]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

2. Šio reglamento tikslais terminas „geografinės nuorodos“ apima kilmės vietos nuorodas, kaip apibrėžta Ženevos akte, įskaitant kilmės vietos nuorodas, kaip apibrėžta reglamentuose (ES) Nr. 1151/2012 ir (ES) Nr. 1308/2013, taip pat geografines nuorodas, kaip apibrėžta reglamentuose (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 1308/2013, (ES) Nr. 251/2014 ir (ES) 2019/787.

2 straipsnis

Geografinių nuorodų tarptautinė registracija

1. Sąjungai prisijungus prie Ženevos akto ir vėliau reguliariai, remdamasi Ženevos akto 5 straipsnio 1 ir 2 dalimis, Komisija kaip kompetentinga institucija, apibrėžta Ženevos akto 3 straipsnyje, Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos tarptautiniam biurui (toliau – Tarptautinis biuras) teikia pagal Sąjungos teisę saugomų ir registruotų Sąjungos kilmės produktų geografinių nuorodų tarptautinės registracijos paraiškas.

2. 1 dalies tikslais valstybės narės gali prašyti Komisijos Tarptautiniame registre įregistruoti jų teritorijos kilmės geografines nuorodas, kurios yra saugomos ir registruotos pagal Sąjungos teis. Tokie prašymai grindžiami:

a) fizinio ar juridinio asmens, kaip nurodyta Ženevos akto 5 straipsnio 2 dalies ii punkte, arba naudos gavėjo, kaip apibrėžta Ženevos akto 1 straipsnio xvii punkte, prašymu arba

b) jų pačių iniciatyva.

3. Remdamasi tokiais prašymais, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose išvardijamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos geografinės nuorodos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3 straipsnis

Valstybės narės kilmės geografinės nuorodos, registruotos Tarptautiniame registre, panaikinimas

1. Bet kuriomis iš toliau išvardytų aplinkybių Komisija priima įgyvendinimo aktą, kad Tarptautinio biuro paprašytų panaikinti valstybės narės kilmės geografinės nuorodos registraciją Tarptautiniame registre:

a) jeigu ta geografinė nuoroda Sąjungoje nebėra saugoma;

b) valstybės narės, kurios kilmės yra ta geografinė nuoroda, prašymu, grindžiamu:

i) fizinio ar juridinio asmens, kaip nurodyta Ženevos akto 5 straipsnio 2 dalies ii punkte, arba naudos gavėjo, kaip apibrėžta Ženevos akto 1 straipsnio xvii punkte, prašymu arba

ii) savo pačios iniciatyva.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Komisija nedelsdama informuoja Tarptautinį biurą apie prašymą dėl panaikinimo.

4 straipsnis

Tarptautiniame registre registruotų trečiosios valstybės geografinių nuorodų paskelbimas

1. Komisija paskelbia bet kokią tarptautinę registraciją, apie kurią pagal Ženevos akto 6 straipsnio 4 dalį pranešė Tarptautinis biuras:

a) kuri susijusi su Tarptautiniame registre įregistruotomis geografinėmis nuorodomis, kurių kilmės Susitariančioji Šalis, kaip apibrėžta Ženevos akto 1 straipsnio xv punkte, nėra valstybė narė, ir

b) kuri yra susijusi su produktu, kuriam Sąjungos lygmeniu yra suteikiama geografinių nuorodų apsauga.

2. 1 dalyje nurodyta tarptautinė registracija skelbiama *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje. Skelbiant nurodoma produkto rūšis ir kilmės šalis.

5 straipsnis

Tarptautiniame registre registruotų trečiosios valstybės geografinių nuorodų įvertinimas

1. Komisija įvertina bet kokią tarptautinę registraciją, apie kurią pagal Ženevos akto 6 straipsnio 4 dalį pranešė Tarptautinis biuras, susijusią su Tarptautiniame registre įregistruotomis geografinėmis nuorodomis, kurių kilmės Susitariančioji Šalis, kaip apibrėžta Ženevos akto 1 straipsnio xv punkte, nėra valstybė narė, kad nustatytų, ar joje pateiktas Bendrųjų taisyklių, priimtų pagal Lisabonos susitarimą ir Ženevos aktą (toliau – Bendrosios taisyklės) 5 taisyklės 2 dalyje nustatytas privalomas turinys ir duomenys apie kokybę, gerą vardą ir savybes, kaip nustatyta Bendrųjų taisyklių 5 taisyklės 3 dalyje, ir patikrintų, ar 4 straipsnyje nurodytas paskelbimas yra susijęs su produktu, kuriam Sąjungos lygmeniu suteikiama geografinių nuorodų apsauga.

2. 1 dalyje nurodytas įvertinimas turi būti atliktas per keturis mėnesius nuo geografinės nuorodos įregistravimo Tarptautiniame registre dienos ir neturi apimti kitų specialiųjų Sąjungos nuostatų dėl produktų pateikimo į rinką, visų pirma sanitarijos ir fitosanitarijos standartų, prekybos standartų ar maisto ženklinimo standartų laikymosi įvertinimo.

6 straipsnis

Prieštaravimo procedūra dėl Tarptautiniame registre registruotų trečiosios valstybės geografinių nuorodų

1. Per keturis mėnesius nuo tarptautinės registracijos paskelbimo pagal 4 straipsnį valstybės narės arba trečiosios valstybės, išskyrus kilmės Susitariančiąją Šalį, kaip apibrėžta Ženevos akto 1 straipsnio xv punkte, valdžios institucijos arba fizinis ar juridinis asmuo, turintis teisėtą interesą ir įsisteigęs Sąjungoje ar trečiojoje valstybėje, išskyrus kilmės Susitariančiąją Šalį, gali pateikti Komisijai prieštaravimą.

Prieštaravimas teikiamas viena iš oficialiųjų Sąjungos institucijų kalbų.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas prieštaravimas yra priimtinas tik tuo atveju, jei jis yra pateiktas per šio straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą ir jei jis grindžiamas vienu ar daugiau iš šių pagrindų:

a) Tarptautiniame registre registruota geografinė nuoroda yra panaši į augalo ar gyvūno veislės pavadinimą ir gali suklaidinti vartotoją dėl tikrosios produkto kilmės;

b) Tarptautiniame registre registruota geografinė nuoroda visiškai arba iš dalies sutampa su Sąjungoje jau saugoma geografine nuoroda ir faktiškai negalima aiškiai atskirti geografinės nuorodos, kurią siūloma saugoti, ir geografinės nuorodos, kuri jau yra saugoma Sąjungoje, vietinio ir tradicinio naudojimo ir pateikimo sąlygų, atsižvelgiant į poreikį atitinkamiems gamintojams užtikrinti lygias teises ir neklaidinti vartotojų;

c) Tarptautiniame registre registruotos geografinės nuorodos apsauga Sąjungoje pažeistų ankstesnio prekių ženklo teisę Sąjungos, regioniniu arba nacionaliniu lygmeniu;

d) trečiosios valstybės geografinės nuorodos apsauga Sąjungoje keltų pavojų visiškai ar iš dalies tapataus pavadinimo ar prekės ženklo teisės Sąjungos, regioniniu arba nacionaliniu lygmeniu išimtiniam pobūdžiui arba produktų, kurie buvo teisėtai tiekiami rinkai ne mažiau kaip penkerius metus iki tarptautinės registracijos paskelbimo pagal 4 straipsnį, egzistavimui;

e) Tarptautiniame registre registruota geografinė nuoroda yra susijusi su produktu, kuriam Sąjungos lygmeniu geografinių nuorodų apsauga neteikiama;

f) pavadinimas, kurį prašoma registruoti, Sąjungos teritorijoje yra bendrinis pavadinimas;

g) nesilaikoma Ženevos akto 2 straipsnio 1 dalies i ir ii punktuose nurodytų sąlygų;

h) Tarptautiniame registre registruota geografinė nuoroda yra vartotoją klaidinantis homoniminis pavadinimas, verčiantis manyti, kad produktai kilę iš kitos vietovės, net jeigu pavadinimas tiksliai atitinka tikrąjį teritorijos, regiono ar vietos, iš kurios kilę tie produktai, pavadinimą.

3. Komisija įvertina 2 dalyje nurodytas prieštaravimo priežastis, atsižvelgdama į jų poveikį Sąjungos teritorijai ar jos daliai.

7 straipsnis

Sprendimas dėl Tarptautiniame registre registruotų trečiosios valstybės geografinių nuorodų apsaugos Sąjungoje

1. Tais atvejais, kai, remiantis pagal 5 straipsnį atliktu įvertinimu, tenkinamos tame straipsnyje nustatytos sąlygos ir nėra gauta prieštaravimo ar priimtino prieštaravimo, Komisija, kai tinkama, priimdama įgyvendinimo aktą, atmeta nepriimtiną prieštaravimą ir nusprendžia suteikti geografinei nuorodai apsaugą. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Jeigu, remiantis pagal 5 straipsnį atliktu įvertinimu, nėra tenkinamos tame straipsnyje nustatytos sąlygos arba buvo gautas priimtinas prieštaravimas, kaip nustatyta 6 straipsnio 2 dalyje, Komisija sprendžia dėl to, ar suteikti apsaugą Tarptautiniame registre registruotai geografinei nuorodai, priimdama įgyvendinimo aktą. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Jei produktai nepatenka į 15 straipsnio 1 dalyje nurodytų komitetų kompetencijos sritį, sprendimą, ar suteikti apsaugą, dėl jų geografinių nuorodų priima Komisija.

3. Sprendime suteikti apsaugą geografinei nuorodai pagal šio straipsnio 1 arba 2 dalį, nurodoma suteiktos apsaugos taikymo sritis ir gali būti nurodytos su Ženevos aktu suderinamos sąlygos, visų pirma suteikiamas konkretus pereinamasis laikotarpis, kaip nurodyta Ženevos akto 17 straipsnyje ir Bendrųjų taisyklių 14 taisyklėje.

4. Pagal Ženevos akto 15 straipsnio 1 dalį Komisija Tarptautiniam biurui praneša apie atsisakymą pripažinti atitinkamą registraciją Sąjungos teritorijoje per vienus metus nuo pranešimo apie tarptautinę registraciją pagal Ženevos akto 6 straipsnio 4 dalį gavimo arba, Sprendimo (ES) 2019/1754 5 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytais atvejais – per dvejus metus nuo to pranešimo gavimo.

5. Komisija gali savo iniciatyva arba tinkamai pagrįstu valstybės narės, trečiosios valstybės ar teisėtą interesą turinčio fizinio arba juridinio asmens prašymu, visiškai arba iš dalies atšaukti atsisakymą, apie kurį anksčiau pranešta Tarptautiniam biurui, priimdama įgyvendinimo aktą. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Komisija nedelsdama praneša Tarptautiniam biurui apie tokį atšaukimą.

8 straipsnis

Geografinių nuorodų naudojimas

1. Pagal 7 straipsnį Komisijos priimti įgyvendinimo aktai taikomi nedarant poveikio kitoms konkrečioms Sąjungos nuostatoms, susijusioms su produktų pateikimu rinkai, visų pirma bendram žemės ūkio rinkų organizavimui, sanitarijos ir fitosanitarijos standartams ir maisto produktų ženklinimui.

2. Atsižvelgiant į 1 dalį, pagal šį reglamentą saugomas geografines nuorodas gali naudoti bet kuris ūkio subjektas, kuris parduoda produktą laikydamasis tų geografinių nuorodų tarptautinės registracijos reikalavimų.

9 straipsnis

Tarptautiniame registre registruotos trečiosios valstybės geografinės nuorodos pripažinimas negaliojančia Sąjungoje

1. Komisija gali savo iniciatyva arba tinkamai pagrįstu valstybės narės, trečiosios valstybės ar teisėtą interesą turinčio fizinio arba juridinio asmens prašymu priimdama įgyvendinimo aktą geografinės nuorodos apsaugą pripažinti visiškai arba iš dalies negaliojančia Sąjungoje, esant vienai ar kelioms iš šių aplinkybių:

a) geografinei nuorodai nebesuteikiama apsauga kilmės Susitariančiojoje Šalyje;

b) geografinė nuoroda nebėra registruota Tarptautiniame registre;

c) nebeužtikrinama atitiktis Bendrųjų taisyklių 5 taisyklės 2 dalyje nustatytam privalomam turiniui arba Bendrųjų taisyklių 5 taisyklės 3 dalyje nustatytiems duomenims dėl kokybės, gero vardo arba savybių.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, ir tik po to, kai Ženevos akto 5 straipsnio 2 dalies ii punkte nurodytiems fiziniams arba juridiniams asmenims arba Ženevos akto 1 straipsnio xvii punkte apibrėžtiems naudos gavėjams buvo suteikta galimybė apginti savo teises.

3. Kai pripažinimas negaliojančia jau nebegali būti skundžiamas, Komisija nedelsdama praneša Tarptautiniam biurui apie geografinės nuorodos tarptautinės registracijos pripažinimą negaliojančia Sąjungos teritorijoje pagal 1 dalies a arba c punktą.

10 straipsnis

Santykis su prekių ženklais

1. Geografinės nuorodos apsauga nedaro poveikio ankstesnio prekių ženklo, kurį prašoma registruoti arba kuris yra sąžiningai registruotas arba įsigaliojo sąžiningai jį naudojant valstybės narės, valstybių narių regioninės sąjungos arba Sąjungos teritorijoje, galiojimui Sąjungos, regioniniu arba nacionaliniu lygmeniu.

2. Tarptautiniame registre registruota geografinė nuoroda nesaugoma Sąjungos teritorijoje, jei atsižvelgiant į prekių ženklo gerą vardą ir žinomumą bei jo naudojimo trukmę tos geografinės nuorodos apsauga Sąjungos teritorijoje galėtų klaidinti vartotoją dėl to, koks produktas tai iš tiesų yra.

3. Nedarant poveikio 2 daliai, prekių ženklas, kurį prašoma registruoti arba kuris yra sąžiningai registruotas arba įsigaliojo jį sąžiningai naudojant, jeigu ta galimybė yra numatyta taikytinoje teisėje, valstybės narės, valstybių narių regioninės sąjungos arba Sąjungos teritorijoje iki tos dienos, kurią Tarptautinis biuras pranešė Komisijai apie geografinės nuorodos tarptautinės registracijos paskelbimą, ir kurio naudojimas pažeistų geografinės nuorodos apsaugą, gali būti toliau naudojamas atitinkamam produktui ir jo naudojimas gali būti pratęstas nepaisant geografinės nuorodos apsaugos, jeigu nėra jokių negaliojimo arba panaikinimo pagrindų, numatytų Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2017/1001 ([9]) arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2015/2436 ([10]). Tokiais atvejais leidžiama naudoti ir geografinę nuorodą, ir atitinkamą prekių ženklą.

11 straipsnis

Pereinamosios nuostatos dėl valstybių narių nustatytų kilmės vietos nuorodų, jau įregistruotų pagal Lisabonos susitarimą

1. Kiekvienos valstybės narės, kuri yra Lisabonos susitarimo šalis, kilmės produkto kilmės vietos nuorodos, s, saugomos pagal vieną iš šio reglamento 1 straipsnyje nurodytų reglamentų, atveju atitinkama valstybė narė fizinio ar juridinio asmens, kaip nurodyta Ženevos akto 5 straipsnio 2 dalies ii punkte, arba naudos gavėjo, kaip apibrėžta Ženevos akto 1 straipsnio xvii punkte, prašymu arba savo pačios iniciatyva pasirenka, ar prašyti:

a) tos kilmės vietos nuorodos tarptautinės registracijos pagal Ženevos aktą, jeigu atitinkama valstybė narė yra ratifikavusi Ženevos aktą arba prie jo prisijungusi vadovaudamasi Sprendimo (ES) 2019/1754 3 straipsnyje nurodytu leidimu, ar

b) panaikinti tos kilmės vietos nuorodos registraciją Tarptautiniame registre.

Atitinkama valstybė narė praneša Komisijai apie pirmoje pastraipoje nurodytą pasirinkimą ne vėliau kaip 2022 m. lapkričio 14 d.

Pirmos pastraipos a punkte nurodytais atvejais atitinkama valstybė narė, koordinuodama veiksmus su Komisija, kreipdamasi į Tarptautinį biurą patikrina, ar registracijos pagal Ženevos aktą tikslais turi būti atlikta pakeitimų pagal Bendrųjų taisyklių 7 taisyklės 4 dalį.

Komisija įgyvendinimo aktu atitinkamai valstybei narei suteikia leidimą numatyti būtinus pakeitimus ir pranešti Tarptautiniam biurui. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

([9]) 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017 6 16, p. 1).

([10]) 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2436 valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 336, 2015 12 23, p. 1).

2. Kiekvienos valstybės narės, kuri yra Lisabonos susitarimo šalis, kilmės produkto kilmės vietos nuorodos, patenkančios į vieno iš šio reglamento 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų reglamentų taikymo sritį, tačiau nesaugomos pagal jokį iš tų reglamentų, atveju atitinkama valstybė narė fizinio ar juridinio asmens, kaip nurodyta Ženevos akto 5 straipsnio 2 dalies ii punkte, arba naudos gavėjo, kaip apibrėžta Ženevos akto 1 straipsnio xvii punkte, prašymu arba savo pačios iniciatyva pasirenka prašyti:

a) registracijos pagal atitinkamą reglamentą arba

b) panaikinti tos kilmės vietos nuorodos registraciją Tarptautiniame registre.

Atitinkama valstybė narė praneša Komisijai apie pirmoje pastraipoje nurodytą pasirinkimą ir pateikia atitinkamą prašymą ne vėliau kaip 2022 m. lapkričio 14 d.

Pirmos pastraipos a punkte nurodytais atvejais atitinkamos valstybės narės paprašo tos kilmės vietos nuorodos tarptautinės registracijos pagal Ženevos aktą, jeigu ta valstybė narė yra ratifikavusi Ženevos aktą arba prie jo prisijungusi vadovaudamasi Sprendimo (ES) 2019/1754 3 straipsnyje nurodytu leidimu, per vienus metus nuo geografinės nuorodos registracijos pagal taikytiną reglamentą dienos. Taikomos 1 dalies trečia ir ketvirta pastraipos.

Jei prašymas įregistruoti pagal taikytiną reglamentą atmestas ir yra išnaudotos visos apskundimo administracine ir teismine tvarka galimybės arba nebuvo pateiktas prašymas įregistruoti pagal Ženevos aktą pagal šios dalies trečią pastraipą, atitinkama valstybė narė nedelsdama paprašo panaikinti tos kilmės vietos nuorodos registraciją Tarptautiniame registre.

3. Produktų, kurie nepatenka į vieno iš šio reglamento 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų reglamentų taikymo sritį ir kuriems Sąjungos lygmeniu neteikiama geografinių nuorodų apsauga, kilmės vietos nuorodų atveju valstybė narė, kuri jau yra Lisabonos susitarimo Šalis, gali išlaikyti esamą registraciją Tarptautiniame registre.

Tokia valstybė narė taip pat gali teikti kitus prašymus pagal Lisabonos susitarimą įregistruoti tokias jos teritorijoje nustatytas kilmės vietos nuorodas Tarptautiniame registre, jei tenkinamos šios sąlygos:

a) atitinkama valstybė narė pranešė Komisijai apie prašymo įregistruoti tokias kilmės vietos nuorodas projektą; tokiame pranešime pateikiami įrodymai, kad prašymas atitinka registracijos pagal Lisabonos susitarimą reikalavimus, ir

b) Komisija per du mėnesius nuo tokio pranešimo nepateikė neigiamos nuomonės; neigiama nuomonė gali būti pateikiama tik po konsultacijų su atitinkama valstybe nare ir išimtiniais bei tinkamai pagrįstais atvejais, kai įrodymais, kurių reikalaujama pagal a punktą, deramai neįrodoma, kad tenkinami registracijos pagal Lisabonos susitarimą reikalavimai, arba jeigu registracija darytų neigiamą poveikį Sąjungos prekybos politikai.

Tuo atveju, jei Komisija prašo papildomos informacijos apie pagal antros pastraipos a punktą pateiktą pranešimą, Komisija turi imtis veiksmų per vieną mėnesį nuo prašomos informacijos gavimo.

Komisija nedelsdama informuoja kitas valstybes nares apie visus pagal antros pastraipos a punktą pateiktus pranešimus.

12 straipsnis

Trečiosios valstybės nustatytų kilmės vietos nuorodų, jau įregistruotų pagal Lisabonos susitarimą, pereinamojo laikotarpio apsauga

1. Valstybės narės, kurios prieš Sąjungai prisijungiant prie Ženevos akto jau buvo Lisabonos susitarimo šalys, gali toliau teikti apsaugą trečiosios valstybės, kuri yra Lisabonos susitarimo šalis, nustatytoms kilmės vietos nuorodoms taikydamos nacionalinę apsaugos sistemą, nuo tos dienos, kai Sąjunga tampa Ženevos akto Susitariančiąja Šalimi, kiek tai susiję su kilmės vietos nuorodomis, kurios ne vėliau kaip tą dieną jau yra įregistruotos pagal Lisabonos susitarimą.

2. 1 dalyje nurodyta apsauga:

a) tam tikros kilmės vietos nuorodos atveju pakeičiama apsauga pagal Sąjungos apsaugos sistemą, jei ji suteikiama sprendimu, priimtu pagal šio reglamento 7 straipsnį, atitinkamai trečiajai valstybei prisijungus prie Ženevos akto, su sąlyga, kad apsauga, suteikiama sprendimu, priimtu pagal šio reglamento 7 straipsnį, užtikrinamas atitinkamos kilmės vietos nuorodos apsaugos atitinkamoje valstybėje narėje tęstinumas;

b) tam tikros kilmės vietos nuorodos atveju netenka galios, kai baigiasi tarptautinės registracijos galiojimas.

3. Jeigu trečiosios valstybės nustatyta kilmės vietos nuoroda nėra įregistruota pagal šį reglamentą arba nacionalinė apsauga nepakeičiama pagal 2 dalies a punktą, už tokios nacionalinės apsaugos pasekmes atsako tik atitinkama valstybė narė.

4. Priemonės, kurių valstybės narės imasi pagal 1 dalį, daro poveikį tik nacionaliniu lygmeniu ir nedaro poveikio Sąjungos vidaus ar tarptautinei prekybai.

5. 1 dalyje nurodytos valstybės narės perduoda Komisijai visus Tarptautinio biuro pagal Lisabonos susitarimą pateiktus pranešimus. Komisija po to perduoda tą pranešimą visoms kitoms valstybėms narėms.

6. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės narės pateikia Tarptautiniam biurui pareiškimą, kad nuo tos dienos, kurią Sąjunga tampa Ženevos akto Susitariančiąja Šalimi, jos negali užtikrinti produkto, patenkančio į vieno iš šio reglamento 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų reglamentų taikymo sritį, kilmės vietos nuorodos, įregistruotos pagal Lisabonos susitarimą ir apie kurią joms pranešta pagal tą susitarimą, nacionalinės apsaugos.

13 straipsnis

Mokesčiai

Mokesčius, mokėtinus pagal Ženevos akto 7 straipsnį, kaip nurodyta Bendrosiose taisyklėse, moka geografinės nuorodos kilmės valstybė narė arba fizinis ar juridinis asmuo, kaip nurodyta Ženevos akto 5 straipsnio 2 dalies ii punkte, arba naudos gavėjas, kaip apibrėžta Ženevos akto 1 straipsnio xvii punkte. Valstybės narės gali reikalauti, kad fizinis ar juridinis asmuo arba naudos gavėjas sumokėtų kai kuriuos arba visus mokesčius.

14 straipsnis

Specialus finansinis įnašas

Jei specialiosios sąjungos pajamos gaunamos iš Ženevos akto 24 straipsnio 2 dalies v punkte nurodytų šaltinių, Sąjunga gali mokėti specialų įnašą neviršydama šiam tikslui metiniame Sąjungos biudžete numatytų lėšų.

15 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011, Komisijai toliau nurodytų produktų atveju padeda atitinkami komitetai:

a) vyno sektoriaus produktų, patenkančių į Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 92 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, – to reglamento 229 straipsniu įsteigtas Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komitetas;

b) aromatizuotų vyno produktų, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 251/2014 3 straipsnyje, – to reglamento 34 straipsniu įsteigtas Aromatizuotų vyno produktų komitetas;

c) spiritinių gėrimų, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 110/2008 ([11]) 2 straipsnyje, – Reglamento (ES) 2019/787 47 straipsnyje nurodytas Spiritinių gėrimų komitetas;

([11]) 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89 (OL L 39, 2008 2 13, p. 16), iš dalies galiojantis iki 2021 m. gegužės 24 d.

d) žemės ūkio ir maisto produktų, patenkančių į Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 2 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos taikymo sritį, – to reglamento 57 straipsniu įsteigtas Žemės ūkio produktų kokybės politikos komitetas.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

16 straipsnis

Stebėsena ir peržiūra

Ne vėliau kaip 2021 m. lapkričio 14 d. Komisija įvertina Sąjungos dalyvavimą Ženevos akte ir pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai svarbiausių išvadų ataskaitą. Vertinimas atliekamas remiantis, *inter alia*, šiais aspektais:

a) pagal Sąjungos teisę įregistruotų ir saugomų geografinių nuorodų ir dėl kurių pateiktos tarptautinės registracijos paraiškos, skaičiumi ir atvejų, kai trečiosios Susitariančiosios Šalys atsisakė suteikti apsaugą, skaičiumi;

b) Ženevos akte dalyvaujančių trečiųjų valstybių skaičiaus pokyčiais ir veiksmais, kurių Komisija ėmėsi, kad padidintų tą skaičių, taip pat Sąjungos teisės, susijusios su geografinėmis nuorodomis, dabartinės padėties poveikį Ženevos akto patrauklumui trečiosioms valstybėms; ir

c) trečiųjų valstybių geografinių nuorodų, kurias Sąjunga atmetė, rūšimi ir skaičiumi.

17 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2019 m. spalio 23 d.

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkė*
D. M. SASSOLI	T. TUPPURAINEN

Komisijos pareiškimas dėl galimybės ES geografinės nuorodos apsaugą taikyti ir ne žemės ūkio produktams

Komisija atsižvelgia į 2015 m. spalio 6 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl galimybės Europos Sąjungos geografinės nuorodos apsaugą taikyti ir ne žemės ūkio produktams.

Siekdama surinkti daugiau ne žemės ūkio geografinių nuorodų apsaugos bendrojoje rinkoje ekonominių ir teisinių įrodymų, Komisija 2018 m. lapkričio mėn. pradėjo tyrimą, kuris papildė 2013 m. atliktą tyrimą; atlikdama šį tyrimą ji taip pat siekia gauti papildomos informacijos apie konkurencingumą, nesąžiningą konkurenciją, klastojimą, vartotojų požiūrį, išlaidų ir naudos santykį, taip pat ne žemės ūkio GN apsaugos modelių veiksmingumą, atsižvelgiant į proporcingumo principą.

Atsižvelgdama į Geresnio reglamentavimo principus ir įsipareigojimus, nustatytus 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros, Komisija išnagrinės tyrimą ir ataskaitą dėl Sąjungos dalyvavimo Ženevos akte, kaip nurodyta Reglamento dėl Sąjungos veiksmų prisijungus prie Lisabonos susitarimo dėl kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų Ženevos akto straipsnyje dėl peržiūros ir stebėsenos, ir įvertins visus galimus tolesnius veiksmus.

Komisijos pareiškimas dėl Reglamento 11 straipsnio 3 dalyje nustatytos procedūros

Komisija pažymi, kad nors Reglamento 11 straipsnio 3 dalyje nustatyta procedūra yra teisinė būtinybė, kylanti iš Sąjungos išimtinės kompetencijos, ji vis dėlto gali pareikšti, kad, atsižvelgiant į dabartinį ES *acquis*, bet koks tokio pobūdžio Komisijos įsikišimas turėtų būti išimtinis ir tinkamai pagrįstas. Konsultacijose su valstybe nare Komisija dės visas pastangas, kad kartu su valstybe nare pašalintų visas problemas ir išvengtų neigiamos nuomonės paskelbimo. Komisija pažymi, kad apie kiekvieną neigiamą nuomonę bus raštu pranešta atitinkamai valstybei narei ir, remiantis SESV 296 straipsniu, bus nurodytos tokią nuomonę pagrindžiančios priežastys. Komisija taip pat norėtų atkreipti dėmesį į tai, kad neigiama nuomonė neužkerta kelio pateikti kitą paraišką dėl tos pačios kilmės vietos nuorodos, jei neigiamoje nuomonėje nurodytos priežastys vėliau buvo tinkamai išspręstos arba tapo negaliojančiomis.